ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1923 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 236

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΒΡΝΣ' «περὶ προστασίας τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν σημάτων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 2880 ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1922 Β. Διατάγματος καὶ τοῦ νόμου 3092» 1
Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως» καὶ 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» 2
Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων 3
Περὶ λειτουργίας Σχολῆς Πολέμου ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ 4

Διατάγματα

Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Λευκίμμης παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου Μέσης 5
Περὶ τελέσεως κατ' ἔτος μνημοσύνων καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ὑπὲρ τῶν ἐν Πολέμοις πεσόντων 6
Περὶ λειτουργίας τῶν ἐργαστηρίων τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν. 7
Περὶ ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς τῆς Ἑταιρίας Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας ὑπὲρ τοῦ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου Βρύχωνος 8
Περὶ καταργήσεως τῶν Προπαρασκευαστικῶν Σχολῶν Θεσσαλονίκης καὶ Κοζάνης 9

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΒΡΝΣ' «περὶ προστασίας τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν σημάτων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 2880 ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1922 Π. Διατάγματος καὶ τοῦ νόμου 3092.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1925 ψήφισμα τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως «περὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κλπ.» καὶ τὰς ὑπὸ στοιχεῖα ΚΣ' καὶ ΚΖ' τῆς 22 καὶ 25 Αὐγούστου Πράξεις τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν γνωμοδοτήσεων πρὸς ἔκδοσιν νομοθετικῶν Διαταγμάτων διαφόρου περιεχομένου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἀντικαθίστανται, ἢ τροποποιοῦνται τὰ ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις μνημονευόμενα ἄρθρα τοῦ νόμου ΒΡΝΣ', ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 2880 ἐκδοθέντος ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1922 Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συρρέουσι εὐρετήριον τῶν σημάτων. Ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου μηνὸς ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον, ἵνα δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ Ἐπισήμου Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας αἱ περιληπτικαὶ δηλώσεις περὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ γενομένων καταθέσεων ἢ μεταβολῶν σημάτων καὶ τοῦ εἴδους ἢ τῶν εἰδῶν τῆς βιομηχανίας ἢ τοῦ ἐμπορίου πρὸς διάκρισιν τῶν ὁποίων προορίζονται συναποστελλομένων καὶ τῶν στερεοτύπων πλακῶν, ἵνα δι' αὐτῶν συνδημοσιευθῶσιν αἱ ἀπεικονίσεις τῶν σημάτων. Αἱ στερεότυποι πλάκες ἐπιστρέφονται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς καταθέτας ἢ τοὺς εἰδικοὺς πληρεξουσίους αὐτῶν, ἐὰν παρ' αὐτῶν ὑποβληθῇ σχετικὴ αἴτησις εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ Ἐπισήμου Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας δημοσιεύσεως τῶν σημάτων. Παρελθόντος μηνὸς ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν τύχην τῶν στερεοτύπων πλακῶν (clichés).

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν χιλίων μέχρι δεκαπισχιλίων δραχμῶν, ἢ μὲ μίαν τῶν ποινῶν τούτων.

α') Ὁ παραποιήσας σῆμα ἢ δολίως ποιησάμενος χρῆσιν παραπεποιημένου σήματος.

β') Ὁ δολίως θείς ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας του ἢ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τοῦ ἐμπορίου του ἄλλότριον σῆμα.

γ') Ὁ ἄνευ παραποιήσεως ἀπομιμήσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἀγοραστῶν ἄλλότριον σῆμα ἢ ὁ δολίως ποιησάμενος χρῆσιν τοιούτου σήματος.

δ') Ὁ ἐν γνώσει πωλήσας ἢ ἐκθεὶς πρὸς πώλησιν ἢ κυκλοφορίαν ἐμπόρευμά τι μὲ σῆμα παραπεποιημένον ἢ δολίως ἀπομιμηθὲν ἢ ἀλλότριον.

Ἡ λόγῳ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπομένων πλημμελημάτων ἔγερσις τῆς δημοσίας ἀγωγῆς ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 δημοσιεύσεως ἐν τῷ Ἐπισήμῳ Δελτίῳ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας καὶ διὰ πρᾶξιν μεταγενεστέραν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης. Ἐν τούτοις ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καταθέτην ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 καταθέσεως τοῦ σήματος νὰ ἐπιδιώξῃ δι' ἰδιωτικῆς ἀγωγῆς τὴν δικαστικὴν ἀναγνώρισιν αὐτοῦ ὡς μόνου δικαιουμένου εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ κατατεθέντος σήματος, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ προβλεπόμενα καὶ μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀγωγῆς ὑπὸ τοῦ διὰ ταύτης ἐναγομένου διαπραχθέντα πλημμελήματα, δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι καὶ πρὸ τῆς κατ' ἄρθρον 4 δημοσιεύσεως.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 μετὰ τὴν λέξιν «ἀπομιμηθέντων» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἀλλοτρίων», ἀντὶ δὲ τῆς λέξεως «ἐὰν» τίθεται ἡ λέξις «ὀφείλει».

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ὡς δευτέρα παράγραφος ἡ ἑξῆς:

Κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας ἐν ᾗ εὑρίσκονται τὰ εἴδη, ὁ κύριος τοῦ σήματος δύναται νὰ παραγγείλῃ τὴν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος λεπτομερῆ περιγραφήν, μετὰ ἢ ἄνευ συντηρητικῆς κατασχέσεως τῶν εἰδῶν ἅτινα διατείνεται ὅτι πρὸς ζημίαν του φέρουσι σῆμα παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἄδεια ὑποχρεωτικῶς παρέχεται κατόπιν ἁπλῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, μὴ ἀπαιτουμένης κλητεύσεως τοῦ ἀντιδίκου, ἀλλὰ ἐπὶ μόνῃ τῇ προσαγωγῇ κεκυρωμένου ἀντι-

γραφον τῆς ἐκθέσεως περὶ καταθέσεως τοῦ σήματος, δύναται δὲ νὰ περιέχῃ καὶ τὴν κατονομασίαν ἑνὸς ἐμπειρογνώμονος πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος διὰ τὴν σύνταξιν τῆς περιγραφῆς τῶν εἰδῶν.

Διὰ τὴν παροχὴν ἀδείας κατασχέσεως ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ἐπιβάλῃ προηγουμένως παρακατάθεσιν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, ἧς ἡ τύχη κανονίζεται διὰ τῆς σχετικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διὰ συμβιβασμοῦ τῶν ἀντενδιαφερομένων.

Εἰς τοὺς κατόχους τῶν περιγραφομένων ἢ κατασχομένων εἰδῶν κοινοποιοῦνται συγχρόνως ἀντίγραφον τῆς ἀδείας κατασχέσεως καὶ τῆς πράξεως τῆς ἀποδεικτικῆς τῆς καταθέσεως τῆς ἐπιβληθείσης ἐγγυήσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος καὶ εὐθύνῃ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς ἀποζημίωσιν.

Ἐὰν ὁ αἰτησάμενος τὴν κατάσχεσιν, παρελθόντος ἀπὸ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς δεκαπενθημέρου, τῇ προσθήκῃ μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ τριάκοντα χιλιομέτρων ἀπόστασιν μεταξὺ τοῦ τόπου ὅπου κατεσχέθησαν τὰ εἴδη καὶ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἐναχθησομένου ἢ ἐγκληθησομένου, παραλείψῃ νὰ ἐναγάγῃ ἢ ἐγκαλέσῃ, ἡ περιγραφὴ ἢ κατάσχεσις αὐτοδικαίως ἀκυροῦται, μὴ ἀποκλειομένου τοῦ ἐνδεχομένου δικαιώματος τοῦ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ προκύψασαν ζημίαν.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 10 μετὰ τὴν λέξιν «ἀπομιμηθὲν» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἀλλότριον σῆμα».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 11 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἡ δημοσία ἀγωγὴ ἐνασκεῖται μόνον ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τοῦ ζημιωθέντος.

Τὴν ἔγκλησιν ὁ εἰσαγγελὺς κρίνας βάσιμον καὶ ἐκ τῶν συγκατατεθέντων πειστηρίων καὶ ἄλλων ἐνδεχομένως ἀποδείξεων ὡς καὶ μαρτύρων ὑποστηριζομένην, ὥριμον δὲ τὴν κατηγορίαν πρὸς ἐκδίκασιν, εἰσάγει αὐτὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐντὸς τὸ πολὺ μηνός, μὴ ἐπιτρεπομένης κατὰ τῆς τοιαύτης εἰσαγωγῆς, προσφυγῆς εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν ὡς καὶ τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον ἀναβολῆς τῆς δίκης δι' οἱονδήποτε λόγον.

Μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως ὁ Εἰσαγγελεὺς εἰσάγει τὸ ταχύτερον τὴν κατηγορίαν εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς ἐκδίκασιν, δέον, ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ περαιῶται ἡ ἀνάκρισις ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς ἐγκλήσεως, ἐπὶ πειθαρχικῇ τιμωρίᾳ τῶν ὑπαιτίων ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 12 μετὰ τὴν λέξιν «δικαστηρίου» ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «παρ' ὧ ἐγένετο ἡ κατάθεσις» ἀντικαθιστάμεναι διὰ τῶν λέξεων «τῆς δοσιδικίας τοῦ ἐναγομένου», ἡ δὲ λέξις «εἰκοσιπέντε» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «διακοσίων».

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μετὰ τὴν λέξιν «ἐμπορικαὶ» προστίθενται αἱ λέξεις «προτετιμημέναι ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς».

Ὡς τρίτη παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ἡ ἑξῆς:

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἐνδιαφερομένου δύναται νὰ διατάξῃ διοικητικὴν πραγματογνωμοσύνην ἐπὶ ὑποθέσεων σημάτων, διορίζων πρὸς τοῦτο τρεῖς πραγματογνώμονας, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἐκλέγεται ὑπ' αὐτοῦ, οἱ δὲ δύο, ἐξ ὧν ὁ εἷς βιομήχανος, ὁ δὲ ἔμπορος, προτείνονται ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς. Ὁ προκαλῶν τὴν πραγματογνωμοσύνην προσάγει τὰ ἀναγκαῖα ἢ ζητηθησόμενα στοιχεῖα καὶ προκαταβάλλει εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐννεακοσίας δραχμάς, διανεμομένας ἐξ ἴσου εἰς τοὺς πραγματογνώμονας πρὸς ἀμοιβήν των, διὰ διατακτικῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, πρὸς τὸ ἀνωτέρω Ταμεῖον.

Ἄρθρον 8.

Ὁ τίτλος Ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ θεωρεῖται βιομηχανικὸν σῆμα, δυνάμενος νὰ ἀποτελεῖται εἴτε ἀπὸ ὀνόματα εἴτε ἀπὸ τοιαύτην μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων διακριτικῶν σημείων.

Εἰς κατάθεσιν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον σήματος δικαιοῦται πᾶς Ἕλλην πολίτης, μὴ προσαπαιτουμένου νὰ τὸ ἔχῃ δημοσίᾳ μεταχειρισθῇ προηγουμένως, τεκμαίρεται δὲ παραιτηθεὶς αὐτοῦ ἐὰν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς καταθέσεώς του δὲν πραγματοποιηθῇ ἡ ἔκδοσις ἢ κυκλοφορία τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ ἢ παρέλθῃ τριετία ἀπὸ τῆς αὐτοβούλου διακοπῆς τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας αὐτοῦ.

Τίτλοι ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν ἀποδεδειγμένως δηλωθέντες ἄχρι τοῦδε εἰς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους, ἀκυροῦνται ἐὰν παρῆλθεν ἔτος ἀπὸ τῆς τοιαύτης δηλώσεώς των καὶ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ ἔκδοσις καὶ κυκλοφορία αὐτῶν.

Τίτλοι ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν ἐκδιδομένων καὶ κυκλοφορούντων κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, ἐὰν κατατεθῶσιν ὡς σήματα ἐντὸς ἔτους ἀπὸ ταύτης, θεωροῦνται κατατεθέντες καὶ προστατευόμενοι ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὸ παρόν, συγκατατιθεμένου καὶ πιστοποιητικοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἐκτυποῦνται πρὸς βεβαίωσιν ὅτι ἐξεδίδοντο καὶ ἐκυκλοφόρουν κατὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ.

Τίτλοι ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν παυσάντων νὰ ἐκδίδωνται καὶ κυκλοφορῶσι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀκυροῦνται ἐὰν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἐπανεκδοθῶσι καὶ κυκλοφορήσωσι.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὅπερ ἀνακοινωθήσεται εἰς τὴν Δ' Συντακτικὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι.Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριᾶκος.

---

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως» καὶ 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1925 ψήφισμα τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 11 Αὐγούστου 1925 πρᾶξιν τῆς ἐπὶ τῶν Νομοθ. διαταγμάτων Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 τοῦ νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως», ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1920 Διατάγματος, προστίθεται ἐδάφιον 3 ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐν τῷ Διατάγματι τούτῳ δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ βραχυτέρα παραγραφὴ τῶν κατὰ τῆς Ἑταιρείας ταύτης ἀπαιτήσεων τῶν τε μετόχων καὶ τῶν τρίτων, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως διαθέσεως τῆς ὑπολειφθη-

σομένης περιουσίας τῆς Ἑταιρείας περιερχομένης εἰς τὸ Κράτος καὶ χρησιμοποιουμένης διὰ δημοσίους σκοπούς.

Ἡ ὁριοθηθεῖσα παραγραφή, ἐξαιρουμένη τοῦ δικαιοστασίου, δέον νὰ ἦ τοὐλάχιστον ἑξάμηνος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγύησις τοποθετουμένη ἀσφαλιστικῶς κατὰ τὰ ἄρθρα 7-10 ἀποτελεῖται ἐκ δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου, ἐφόσον ἡ Ἑταιρεία ἀσκεῖ πλείονας τοῦ ἑνὸς κλάδου ἀσφαλείας καὶ ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων, ἐφ' ὅσον ἡ Ἑταιρεία ἀσκεῖ ἕνα μόνον κλάδον.

2. Οἱ ἀντιπρόσωποι μεσιτῶν τῶν Ἀγγλικῶν Λόϋδς ὑποχρεοῦνται εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ἐγγυήσεως ἐκ 250 χιλιάδων δραχμῶν.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἤδη λειτουργουσῶν Ἑταιρειῶν καὶ τῶν ὑφισταμένων γραφείων ἀντιπροσωπείας μεσιτῶν τῶν Ἀγγλικῶν Λόϋδς.

4. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως ἐν Ἑλλάδι α') ναυτικῶν ἀσφαλίσεων ὑπὸ γραφείων ἀντιπροσωπείας μεσιτῶν τῶν Ἀγγλικῶν Λόϋδς καὶ β') ἀσφαλειῶν ζωῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ Ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου ἀσφαλειῶν (Instituto Nazionale delle Assicurazioni).

Ὡς πρὸς τὰς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεις αἱ ἐν λόγῳ ὀργανώσεις ἐξομοιοῦνται πρὸς ἀλλοδαπὰς ἀσφαλιστικὰς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται ἡ ἑπομένη παράγραφος:

«4. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ κλάδου κεφαλαιοποιήσεως ἐν συνδυασμῷ κληρώσεων εἰς Ἑλληνικὰς ἀσφαλιστικὰς Ἑταιρείας ζωῆς νομίμως λειτουργούσας ἐπὶ πενταετίαν. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Σώματος Συμβουλίου ἐποπτείας ἀσφαλίσεως καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κλάδου τούτου.».

Ἄρθρον 4.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου ἐποπτείας ἀσφαλίσεως, δύνανται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον νόμος 1023 περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως. Κατὰ τὴν τοιαύτην κωδικοποίησιν ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων καὶ ἡ διαγραφὴ τῶν καταργηθεισῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 5.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 30 ἐδάφ. 1 τοῦ νόμου 2190 «περὶ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Προκειμένου περὶ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν συνεστημένων ἢ συσταθησομένων διὰ κεφαλαίου εἰς χρυσᾶς δραχμὰς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ὑγιέστερον τῆς δραχμῆς ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν δι' ἑκάστην ψῆφον μετοχῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δύο χιλιάδας πεντακοσίας χρυσᾶς δραχμάς.

Ἄρθρον 6.

Ἐν τέλει τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται περίοδος ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

Διὰ τὰς πρὸ τοῦ νόμου 2190 λειτουργούσας Ἀνωνύμους Ἑταιρείας οἱ προνομιοῦχοι μέτοχοι δύνανται νὰ παραιτηθῶσι τοῦ προνομίου αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας ἀποζημιούμενοι διὰ κοινῶν μετοχῶν, τοῦ προνομίου τούτου ἐκπιπτομένου πρὸς τοῦτο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἀνατρέχει μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2190.

Ἄρθρον 7.

Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Αἱ ἐδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἀποζημίωσιν τῶν ὡς ἄνω δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ μελῶν Ἐπιμελητηρίων κατατίθενται ὑπὸ τῶν ἰδρυτῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ποσὸν πρὸς 5 ἐπὶ τοῖς χιλίοις τῆς ἀποδιδομένης εἰς τὰ εἰσφερόμενα ἀντικείμενα ἀξίας, οὐδέποτε ὅμως ἀνωτέραν τῶν 10000 δραχμῶν.

Τὸ ποσὸν τοῦτο διατίθεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς τοὺς δικαιούχους κατὰ τὰ ἐν τῇ κατωτέρω παραγράφῳ καθοριζόμενα.

2. Ἡ τετάρτη παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ μετέχοντες τῆς Ἐπιτροπῆς δημόσιοι ὑπάλληλοι λαμβάνουσιν ὡς ἀμοιβὴν τὸ δέκατον τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ, τὸ δὲ μέλος τοῦ Ἐπιμελητηρίου τὸ ἓν πέμπτον. Οὗτοι ἐφόσον ἀπομακρύνονται τῆς ἕδρας αὐτῶν πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἐπιμήσεως λαμβάνουσι καὶ πάντα τὰ ἐδοιπορικὰ αὐτῶν ὑπολογιζόμενα κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς ἔσοδον.

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 13 παράγρ. 2 τοῦ νόμου 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» προστίθεται ἡ φράσις «ἢ τοῦ διπλασίου ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως σχετικῆς τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ.»

4. Προστίθεται εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἀριθ. 1 τῶν κωδικοποιηθέντων νόμων 1023 καὶ 2192 διὰ τοῦ Β. διατάγματος τῆς 8/20 Ὀκτωβρίου 1920, μετὰ τὰς λέξεις «ὁμολογιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου» τὰ ἑξῆς «ἢ ἐντόκων γραμματίων τοῦ Κράτους ἢ ὁμολογιῶν τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου 1922 6 1/2 ο/ο, αἱρομένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοῦ ἐκ τοῦ νόμου ἀκαταχέτου τούτου».

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἵνα ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, διὰ διατάγματος προκαλουμένου ὑπ' αὐτοῦ, μεταπτρέπῃ εἰς συνεταιρισμοὺς ἀνωνύμου ἑταιρείας, ἐχούσας μεταβλητὸν ἑταιρικὸν κεφάλαιον καὶ ἀποσκοποῦσας τὴν προαγωγὴν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας τῶν μετόχων αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2190 ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται α') ἐκ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, καὶ τούτου ἐλλείποντος ἢ κωλυομένου, ἐκ τοῦ ἑτέρου τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ αὐτοῦ μαθήματος ἢ τοῦ ἐκτάκτου τοιούτου, β') ἐξ ἑνὸς ἑρέτου ὁριζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, γ') τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Νομικοῦ Συμβούλου, δ') τοῦ Διευθυντοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, καὶ ε') τοῦ τμηματάρχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Χρηματιστηρίων.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει παρόντων τριῶν τοὐλάχιστον μελῶν αὐτῆς. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζεται εἷς τῶν γραμματέων ἢ εἰσηγητῶν τοῦ τμήματος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Χρηματιστηρίων, ὁριζόμενος διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

3. Εἰς πᾶσαν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν αἴτησιν δέον νὰ ἐπισυνάπτηται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων γραμμάτιον καταθέσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δραχμῶν πεντακοσίων. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν

ἀναρίθμων τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ἀνακοινωθησομένου εἰς τὴν Δ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Ὑδρᾳ τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριάκος.

---

(3)

Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1925 ψήφισμα τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως «περὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κλπ.», προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς ἁρμοδίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἄδεια πρὸς ἵδρυσιν φαρμακείου χορηγεῖται μόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρὸς ἵδρυσιν φαρμακείου ἄδεια χορηγεῖται κατὰ τὰς ἀκολούθους διατάξεις :

Ἐπιτρέπεται ἱδρύσις φαρμακείου ἐν πάσῃ πόλει, κώμῃ ἢ χωρίῳ, ὡς καὶ ἐν παντὶ συνοικισμῷ.

Ἐπὶ πληθυσμοῦ ἐπέκεινα τῶν 500 κατοίκων προστίθεται ἀνὰ ἓν φαρμακεῖον ἐπὶ δύο χιλιάδων κατοίκων μέχρις εἴκοσι χιλιάδων πεντακοσίων συμπεπληρωμένων, ἐπέκεινα δὲ τούτων ἀνὰ ἓν φαρμακεῖον ἐπὶ δισχιλίων πεντακοσίων κατοίκων.

Ὁ πληθυσμὸς λογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας ἐπισήμου ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους. Ἐν τῷ ἀπαιτουμένῳ πληθυσμῷ δύνανται νὰ περιληφθῶσι καὶ οἱ κάτοικοι τῶν πλησιεστέρων κειμένων συνοικισμῶν μέχρις ἀποστάσεως 5 χιλιομέτρων τῶν μήτε ἴδιον ἐχόντων φαρμακεῖον, μήτε συνυπολογισθέντων δι' ἄλλο, ἀλλ' οὐδέποτε συνυπολογίζονται οἱ ἐν τοιαύτῃ ἀποστάσει πληθυσμοὶ διὰ τόπον ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπάρχει καὶ δεύτερον φαρμακεῖον.

Τὰ κατὰ παράβασιν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἱδρύομενα ἐφεξῆς φαρμακεῖα κλείονται, οἱ δὲ ἱδρύσαντες ταῦτα τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 15.000 χιλιάδων δραχμῶν.

Οἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 617 τοῦ 1915 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» διατηροῦντες φαρμακεῖα ἰατροὶ ὡς καὶ οἱ δυνάμει τῶν νόμων τῆς τέως Κρητικῆς καὶ Σαμιακῆς Πολιτείας διατηροῦντες φαρμακεῖα πρακτικοὶ φαρμακοποιοί, ἐξακολουθοῦσι νὰ διατηρῶσι ταῦτα.

Τὰ ὡς ἄνω φαμακεῖα ἰατρῶν λογίζονται ὑπεράριθμα καὶ δὲν δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσιν, οὔτε ἐν τῇ ζωῇ, οὔτε μετὰ θάνατον.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατ' ὑπέρβασιν τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν φαρμακείων κατὰ τὰς νενομισμένας διατυπώσεις ἵδρυσις φαρμακείων ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Κράτει Σιδηροδρομικῶν Ἑταιρειῶν διὰ τὴν ἀπεκλειστικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἑταιρειῶν τούτων.

Τὰ φαρμακεῖα ταῦτα θέλουσιν ἱδρυθῆναι ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Σιδηροδρομικῶν Σταθμῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἵδρυσις πλειοτέρων τοῦ ἑνὸς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.

Διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ δύνανται νὰ ἱδρυθῇ ἀνὰ ἓν τοιοῦτον φαρμακεῖον δι' ἑκάστην πόλιν.

Ἄρθρον 4.

Ἕκαστον τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον φαρμακείων διευθύνεται ὑπευθύνως ὑπὸ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ κεκτημένου δίπλωμα τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς τοιαύτης. Ὑπάκειται δὲ εἰς ἁπάσας τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀφορώσας τὴν λειτουργίαν τῶν φαρμακείων κατὰ τὴν ἰσχύουσαν Νομοθεσίαν.

Ὁ ὑπεύθυνος Διευθυντὴς τοῦ ἄνω φαρμακείου ἐσὸν νὰ μὴ κέκτηται ἴδιον φαρμακεῖον ἢ φαρμακεμπορεῖον μήτε νὰ διευθύνῃ τοιαῦτα ἀνήκοντα εἰς Νοσοκομεῖον, Κλινικήν, Φιλανθρωπικὸν Ἵδρυμα, Ἑταιρείαν ἢ Σωματεῖον ἢ Ἵδρυμα τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Δήμου μήτε νὰ κατέχῃ δημοσίαν ἢ δημοτικήν τινα μόνιμον ἢ προσωρινὴν θέσιν.

Ἄρθρον 5.

Ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ τῶν φαρμακείων τούτων χορήγησις φαρμάκων εἰς ἄλλους πλὴν τῶν ὑπαλλήλων, ἐργατῶν καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν τῷ Κράτει Σιδηροδρομικῶν Ἑταιρειῶν.

Ἡ παράβασις τῆς ἄνω διατάξεως συνεπάγεται εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ φαρμακείου ἐπιβολὴν χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν 500—3000, ἐν ὑποτροπῇ δὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 4.000—10.000 καὶ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν, ὄντος ἄλλης λεγγύως ὑπευθύνου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρηματικὴν ποινὴν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 6.

Οἱ λαβόντες ἄδειαν συστάσεως φαρμακείου ὀφείλουσιν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ἀδείας νὰ θέσωσιν εἰς λειτουργίαν αὐτὸ κατὰ τὰς κειμένας περὶ τῶν φαρμακείων διατάξεις, ἄλλως παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἤτις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ παραταθῇ, ἡ ἄδεια θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρος καὶ δύναται νὰ δοθῇ εἰς ἄλλον φαρμακοποιόν.

Εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν φαρμακοποιὸν δὲν δίδεται ἄδεια νὰ συστήσῃ ἢ διευθύνῃ πλέον τοῦ ἑνὸς φαρμακείου.

Ἄρθρον 7.

Φαρμακοποιὸς ὑποβαλὼν αἴτησιν πρὸς λῆψιν ἀδείας ἱδρύσεως φαρμακείου ἐν τινι τόπῳ δὲν δικαιοῦται, ἐφ' ὅσον δὲν παρέλθῃ εἰς τὴν σύστασιν τοῦ φαρμακείου, παραιτούμενος ταύτης, νὰ ὑποβάλῃ νέαν αἴτησιν ἀδείας πρὸ τῆς παρελεύσεως ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀρχικῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 8.

Ἄδεια συστάσεως φαρμακείου εἰς ἰατρὸν δὲν δίδεται, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου ΔΞΓ' τοῦ 1912 ὁρίζει.

Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ χορηγηθῇ ἡ ἄδεια πωλήσεως φαρμάκων εἰς ἰατροὺς ἐξασκοῦντας τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα εἰς συνοικισμοὺς ἐν οἷς δὲν ὑπάρχει φαρμακεῖον καὶ ἀπὸ τῶν ὁποίων τὸ πλησιέστερον νομίμως λειτουργοῦν φαρμακεῖον ἀπέχει πλέον τῶν 3 χιλιομέτρων.

Ἡ ἄδεια αὕτη χορηγεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

Ἄρθρον 9.

Εἰς λουτροπόλεις ἔνθα δὲν ὑπάρχει λειτουργοῦν νόμιμον φαρμακεῖον ἐπιτρέπεται, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, ἡ ἐκ τῆς πλησιεστέρας πόλεως μεταφορὰ φαρμακείου, ἂν αὕτη ἔχῃ δύο τοὐλάχιστον τοιαῦτα, κατὰ τὴν λουτρικὴν περίοδον, ὅπερ δύναται νὰ διακόπτῃ τὴν λειτουργίαν καθ' ὃν χρόνον ἀργοῦσι τὰ λουτρά.

Ἄρθρον 10.

Ἄδεια ἱδρύσεως φαρμακείου χορηγεῖται εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοιαύτην ἐπιστήμονας φαρμακοποιοὺς κατὰ χρονολογικὴν σει-

ρὰν τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως αὐτῶν εἰς τὴν δημοσίαν ἀρχήν.

Μεταξὺ συγχρόνως αἰτούντων προτιμᾶται ὁ ἔχων ἀρχαιοτέραν ἄδειαν ἀσκήσεως τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος.

Οἱ αἰτοῦντες ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐξ οὗ κατάγονται προτιμῶνται παντὸς ἄλλου.

Ἄρθρον 11.

Τὰ ἐφεξῆς ἱδρυόμενα φαρμακεῖα δέον νὰ ἀφίστανται ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη λειτουργούντων τοιούτων εἰς ἀπόστασιν 25 μέτρων τοὐλάχιστον ἐπὶ τῆς αὐτῆς πλευρᾶς τῆς αὐτῆς ὁδοῦ προκειμένου περὶ πόλεων ἐχουσῶν πληθυσμὸν ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπόκειται καὶ πᾶσα μεταφορὰ ἱδρυομένου ἢ ἐν λειτουργίᾳ φαρμακείου ἢ φαρμακεμπορείου ἀπὸ θέσεως εἰς ἄλλην θέσιν τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Ἐπὶ μεταβιβάσεως τίτλου συμφώνως τῷ κατωτέρω ἄρθρῳ λειτουργοῦντος φαρμακείου, δύναται ὁ εἰς ὃν μετεβιβάσθη νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ διατηρῇ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τὸ φαρμακεῖον τοῦτο, ἄλλως ὀφείλει νὰ τηρήσῃ τὰς διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένας ἀποστάσεις.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἀμοιβαίας μεταθέσεως φαρμακείων.

Ἄρθρον 12.

Φαρμακοποιὸς τηρῶν ἀδιαλείπτως ἐπὶ πλήρη διετίαν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ φαρμακεῖον, δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τὸν τίτλον του εἰς ἕτερον φαρμακοποιὸν κεκτημένον τὰ νενομισμένα προσόντα, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κλπ., μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τὸν μεταβιβάσαντα τὸν τίτλον του φαρμακοποιὸν ἐπιτρέπεται ἄδεια ἱδρύσεως φαρμακείου ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἢ δι' ἀγορᾶς ἄλλου τίτλου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 μετὰ πενταετίαν ἀφ' ὅτου μετεβίβασε τὸ φαρμακεῖόν του.

Ἄρθρον 13.

Ἀμοιβαία μετάθεσις φαρμακείων ἐπιτρέπεται μόνον μεταξὺ φαρμακείων ἐπὶ διετίαν διὰ τοῦ αὐτοῦ φαρμακοποιοῦ λειτουργησάντων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 14.

Ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ ἀποθανόντος φαρμακοποιοῦ καλούμενοι κατὰ τὴν νόμιμον αὐτῶν τάξιν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, δύνανται νὰ ἐνασκήσωσι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 12, τὸ δικαίωμα τῆς μεταβιβάσεως τοῦ τίτλου ἐντὸς δεκαετίας ἀνυπερθέτως ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ φαρμακοποιοῦ, μεθ' ὃ ἀποβάλλουσιν ὁριστικῶς πᾶν δικαίωμα μεταβιβάσεως, κλειομένου τοῦ φαρμακείου.

Οἱ δὲ γονεῖς καὶ ἄγαμοι ἢ χῆραι ἀδελφαὶ ἐντὸς πενταετίας.

Ἵνα ὅμως τὸ φαρμακεῖον ἐξακολουθῇ λειτουργοῦν μέχρι τῆς μεταβιβάσεως πρέπει νὰ διευθύνηται ὑπὸ φαρμακοποιοῦ ἔχοντος ἄδειαν ἀσκήσεως φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος, ὑπευθύνου διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ φαρμακείου καὶ μὴ διευθύνοντος ἄλλο τοιοτῦον.

Ἡ ἐξακολούθησις τῆς λειτουργίας τοῦ φαρμακείου μέχρι τῆς μεταβιβάσεως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ γίνεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 15.

Ἐπιτρέπεται ἡ χονδρικὴ πώλησις φαρμάκων ὑπὸ τῶν φαρμακοποιῶν, ἀλλ' ἡ τοιαύτη πώλησις πρέπει νὰ γίνηται τοὐλάχιστον ἐν ἰδίῳ διαμερίσματι ἐν τῷ καταστήματι τοῦ φαρμακείου, ὥστε νὰ μὴ παρακωλύηται ἡ ἐπιστημονικὴ λειτουργία τοῦ φαρμακείου.

Πάντως ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγραφὴ ὡς τίτλου τῶν λέξεων «Φαρμακαποθήκη» ἢ «Φαρμακεμπορεῖον», ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναγραφῆς τῶν λέξεων «Χονδρικὴ πώλησις φαρμάκων».

Ἀπαγορεύονται ἐπίσης αἱ διαφημίσεις τῶν φαρμάκων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποιότητα τῶν φαρμάκων ἢ τὴν πώλησιν αὐτῶν κάτω τῆς ἰσχυούσης διατιμήσεως.

Ἄρθρον 16.

Ἐπιτρέπεται ἵδρυσις φαρμακαποθήκης κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, διευθυνομένης πάντως ὑπὸ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ ἢ χημικοῦ πρὸς χονδρικὴν πώλησιν.

Αἱ ἤδη λειτουργοῦσαι διατηροῦνται.

Ἄρθρον 17.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ χορηγηθῇ ἄδεια διατηρήσεως τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις λειτουργούντων φαρμακεμπορείων, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐλειτούργησαν, δυνάμει εἰδικῆς ἀδείας τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐν μὲν τῇ Ἠπείρῳ Μακεδονίᾳ καὶ νήσοις τοῦ Αἰγαίου Πελάγους πρὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1912, ἐν δὲ τῇ Θράκῃ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2492 τοῦ 1920 «περὶ προσαρτήσεως τῆς Θράκης κλπ.».

Ἡ ἄδεια αὕτη συντάσσεται ἐπὶ χαρτοσήμου κινητοῦ ἐκπαιδευτικοῦ δραχ. 500 καὶ προσθέτων τελῶν δραχ. 50.

Ἄρθρον 18.

Ἀπαγορεύεται ἐφεξῆς ἡ ἐκμίσθωσις ἀδειῶν ἱδρύσεως φαρμακείων ἢ φαρμακεμπορείων, πλὴν εἰς ἀνώνυμον Ἑταιρείαν.

Εἰς τοὺς μὴ ἐπιστήμονας ἐμπορικοὺς συνεταίρους ἀπαγορεύεται ν' ἀναγράφωσι τὸ ὄνομά των ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς, προθηκῶν, ἐττικετῶν κλπ.

Ἄρθρον 19.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μὴ φαρμακοποιοὺς, ἐργοστασιάρχας φαρμακευτικῶν προϊόντων, νὰ ἔχωσιν ἐν λειτουργίᾳ ἐργαστήρια ἄνευ προσλήψεως διευθυντοῦ, φαρμακοποιοῦ ἢ χημικοῦ κεκτημένου ἄδειαν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου καὶ μὴ διευθύνοντος ἄλλο φαρμακεῖον.

Ἄρθρον 20.

Οἱ ἐργοστασιάρχαι φαρμακευτικῶν προϊόντων ἢ οἱ παραγγελιοδόχοι ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κλπ. νὰ πωλῶσι χονδρικῶς φαρμακευτικὰ προϊόντα εἰς φαρμακοποιοὺς καὶ οὐχὶ εἰς τὸ κοινὸν ἐν καταστήμασι οὐχὶ προσομοιάζουσι πρὸς φαρμακεῖα, ὑποχρεοῦνται δὲ οἱ μὲν ἐργοστασιάρχαι νὰ πωλῶσι μόνον τὰ παρὰ τοῦ ἐργοστασίου των παρασκευαζόμενα φαρμακευτικὰ προϊόντα, οἱ δὲ παραγγελιοδόχοι μόνον τὰ προϊόντα τῶν οἴκων οὓς ἀντιπροσωπεύουσι, πιστοποιουμένης τῆς ἰδιότητός των ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ὑπαρχόντων ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

Οἱ παραβίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπόκεινται μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, εἰς πρόστιμον 5,000—20,000 δραχμῶν δι' ἑκάστην παράβασιν, εἰσπραττομένων κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰδιότης τοῦ φαρμακοποιοῦ, φαρμακεμπόρου, παραγγελιοδόχου ἢ ἐργοστασιάρχου φαρμακευτικῶν εἰδῶν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς πᾶσαν ἔμμισθον δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ φαρμακοποιοί, οἱ ἐργοστασιάρχαι ἢ παραγγελιοδόχοι φαρμακευτικῶν εἰδῶν, οἱ κατέχοντες τινὰ τῶν ἄνω θέσεων, ὑποχρεοῦνται ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος δι' ὃ ἐχορηγήθη αὐτοῖς ἄδεια, νὰ παραιτῶνται τῆς θέσεως ἢ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης συνεπάγεται ἀνάκλησιν τῆς χορηγηθείσης ἀδείας καὶ χρηματικὴν ποινὴν 2.000—10.000 δραχ., ἐπὶ πλέον δὲ εἰς τὸν φαρμακοποιὸν δὲν χορηγεῖται νέα ἄδεια ἱδρύσεως φαρμακείου πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 22.

Τὰ νομίμως συνεστημένα καὶ λειτουργοῦντα φαρμακεῖα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου διατηροῦνται καὶ ἂν ὦσιν ὑπερ-

άριθμα. Αἱ ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἢ ἄλλως προκύπτουσαι ἐφεξῆς κεναὶ θέσεις φαρμακείων πληροῦνται ἐκ τῶν ὑφισταμένων καὶ λειτουργούντων ὑπεραρίθμων φαρμακείων ἐπιστημόνων, προσφύγων ἢ ἐφέδρων φαρμακοποιῶν.

Ἄρθρον 23.

Εἰς τοὺς ἰδιώτας φαρμακεμπόρους μὴ ἐπιστήμονας φαρμακοποιοὺς, τοὺς δυνάμει ἀδείας Νομαρχίας διατηροῦντας φαρμακεμπορεῖα, ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἡ πώλησις φαρμάκων λιανικῶς ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις συνταγῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἀτομικὴν εὐθύνην ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, εἰς ὃν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διευθύνῃ ἄλλο φαρμακεῖον.

Ἄρθρον 24.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν διατηροῦντα ἴδιον φαρμακεῖον φαρμακοποιὸν ἢ φαρμακέμπορον νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν διεύθυνσιν φαρμακείου ἐν Νομείῳ, Κλινικῇ, Φιλανθρωπικῷ Ἱδρύματι παρ' Ἑταιρείᾳ ἢ Σωματείῳ.

Ἄρθρον 25.

Τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 25 Δεβρίου 1923 «περὶ τῆς ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεως τῶν φαρμακείων», τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ παρατάσεως τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου π. ἔ. Ν. Δ.», περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1922 Ν. Δ. «περὶ ἀσκήσεως ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν Ἑλλάδι παρὰ προσφύγων κλπ.», τὸ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 617 τῆς 21 Ἰανουαρίου 1925 «περὶ ἐξασκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις», ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ Νομοθ. τοῦτο Διάταγμα, καταργοῦνται.

Ἄρθρον 26.

Τὰ περὶ προσωπικοῦ τῶν φαρμακείων, τοῦ καταρτισμοῦ αὐτῶν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τοῦ νόμου τούτου κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριᾶκος.

---

(4)

Περὶ λειτουργίας Σχολῆς Πολέμου ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1925 ψήφισμα τῆς Δ' Συντακτικῆς Συνελεύσεως «περὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κλπ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1921 Διατάγματος «περὶ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Π. Ναυτικοῦ» περὶ λειτουργίας παρ' αὐτῷ Σχολῆς Πολέμου πρὸς εὐρυτέραν κατάρτισιν τῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ, ὁρίζομεν ἐποχὴν ἐνάρξεως τῆς Σχολῆς τὸ φθινόπωρον τοῦ 1925 καθ' ἡμέραν καθορισθησομένην ὑπὸ τοῦ Γ. Ε. Π. Ν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Α. Α. Β. Ν. Α. ὁρίζεται πρύτανις ἐκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς ταύτης, Διευθυντὴς δὲ τῶν σπουδῶν εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Β. Ν. Α.; βοηθοὶ δ' αὐτοῦ ἀξιωματικοὶ τοῦ Π. Ν. ἐκ τῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Π. Ν. ὁριζόμενοι ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτοῦ, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Α. Α. Β. Ν. Α. ἀπασχολούμενοι εἰδικῶς μόνον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην δύνανται νὰ κάμωσι διαλέξεις καὶ πολῖται προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γ. Ε. Π. Ν. καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Α. Α. Β. Ν. Α.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Α. Σ. Π. θὰ ὑπάγεται διοικητικῶς ὑπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Γ. Ε. Π. Ν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ λεπτομέρειαι περὶ λειτουργίας τῆς Σχολῆς καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς αὐτῆς θέλουσι κανονισθῇ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γ. Ε. Π. Ν., κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Α. Α. Β. Ν. Α., διὰ τούτων δὲ θὰ ὁρίζεται ἑκάστοτε καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν οἵτινες θέλουσιν ἀκολουθήσει ἑκάστην σειρὰν μαθημάτων. Ὁμοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν θέλει ὁρισθῇ ἡ λειτουργία τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Πολέμου.

Ἄρθρον 5.

Παρὰ τῇ Σχολῇ θέλουσι προσληφθῇ εἷς στενογράφος γνωρίζων τὴν Ἀγγλικὴν καὶ εἷς μεταφραστὴς τῆς Ἀγγλικῆς μὲ μηνιαῖον μισθὸν ὁρισθησόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῶν Α. Α. Β. Ν. Α. καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Π. Ν.

Διὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν τῆς Α. Σ. Π. θέλει ἀναγραφεῖ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1925—1926 πίστωσις ἐκ δραχμῶν 500.000 δι' ἐνοίκιον καὶ ἐπίπλωσιν οἰκήματος, ἀγορὰν ἐκπαιδευτικῶν εἰδῶν καὶ βιβλίων, γραφομηχανῶν, γραφικῆς ὕλης καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἀπαιτηθησομένην δαπάνην διατιθέμεναι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, κατόπιν προτάσεων τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γ. Ε. Π. Ν. καὶ γνωμοδοτήσει τοῦ Α. Α. Β. Ν. Α.

Τὸ παρὸν θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἅμα ὡς αὕτη συνέλθῃ.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριᾶκος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Λευκίμμης παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου Μέσης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 137, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1866 καὶ τὴν ὑπ'

ἀριθ. 7497 ἐ. ἔ. πρόταση τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Κερκύρας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὁρίζομεν ὅπως τὸν μὴ ὑπάρχοντα Εἰρηνοδίκην Λευκίμμης ἀναπληρώσῃ ἐπὶ τρίμηνον ὁ εἰρηνοδίκης Μέσης, μετοδεύοντων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Εἰρηνοδικείου Λευκίμμης ἐπὶ πέντε ἡμέρας καθ' ἑκάστον μῆνα.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρόν.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Κούνδουρος

(6)

Περὶ τελέσεως καὶ ἔτους μνημοσύνων καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ὑπὲρ τῶν ἐν Πολέμοις πεσόντων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Ναυτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀποφαζίζομεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Τὴν πρώτην Κυριακὴν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἑκάστου ἔτους, τελοῦνται καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, μερίμνῃ τῶν Νομαρχῶν ἢ Κοινοτικῶν ἀρχῶν, ἐπίσημα μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν ἐν Πολέμοις πεσόντων, εἰς ἃ νὰ παρίστανται ἅπασαι αἱ ἀρχαί, στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαί.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν — Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Α. Παναγιωτόπουλος — Θ. Πάγκαλος
Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν — Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.
Α. Χατζηκυριάκος — Ι. Δ. Τσιριμώκος

(7)

Περὶ λειτουργίας τῶν ἐργαστηρίων τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ νομοθ. Διάταγμα τῆς 30 Μαρτίου 1925 «περὶ ἐκτελέσεως γνωμοδοτήσεων τῆς ἐπιτροπῆς Οἰκονομιῶν, ἀφορωσῶν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.», τὸν νόμον 521 «περὶ ὀργανώσεως τοῦ σχολείου τῶν Καλῶν τεχνῶν» καθὼς καὶ τὸ νομοθ. Διάταγμα τῆς 22 Αὐγούστου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 521 κλπ.», προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τάδε:

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος σχολικοῦ ἔτους 1925-1926 λειτουργοῦσιν ἐν τῷ σχολείῳ τῶν Καλῶν τεχνῶν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 521 Β' καὶ Γ' τμήματος, τρία ἐργαστήρια ζωγραφικῆς καὶ ἓν πλαστικῆς, καταγόμενα πρὸς διδασκαλίαν εἰς τεσσαρας ἐκ τῶν τεχνικῶν καθηγητῶν ἢ τὸν διευθυντὴν καὶ τρεῖς τῶν καθηγητῶν τούτων.

Ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τῆς ζωγραφικῆς διδάσκονται:

α') σκιαγραφία, ἐλαιογραφία καὶ σύνθεσις.

β') Τὰ θεωρητικὰ μαθήματα, ἤτοι μυθολογία, ἱστορία τῆς τέχνης καὶ αἰσθητική, ὑπαγορευόμενα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν καὶ διδασκόμενα ὑπὸ τῶν οἰκείων καθηγητῶν, οἵτινες διδάσκουσι ταῦτα καὶ ἐν τῷ Α' τμήματι τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης καὶ τὴν αἰσθητικὴν διδάσκει ὁ διευθυντὴς τῆς Βιβλιοθήκης, ἄνευ τινὸς ἐπιμισθίου.

γ') Τὸ μάθημα τοῦ γυμνοῦ τῆς νεκρᾶς ὑπαγορευόμενον δι' ὅλα τὰ ἔτη τῆς ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις φοιτήσεως, καὶ

δ') Τὸ μάθημα τῶν ὑπαιθρίων σπουδῶν, ὑπαγορευόμενον μὲν διὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη, προαιρετικὸν δὲ διὰ τὰ δύο ἕτερα.

Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῆς πλαστικῆς διδάσκονται:

α') Κεφαλὴ ἐκ τοῦ φυσικοῦ ὁλόγλυφος καὶ ἀνάγλυφος.

β') Γυμνὸν ἐκ τοῦ φυσικοῦ ὁλόγλυφον καὶ ἀνάγλυφον.

γ') Σύνθεσις.

δ') Ἅπαντα τὰ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τῆς ζωγραφικῆς ὑπὸ στοιχ. β' καὶ γ' μαθήματα ὑπαγορευόμενα ὡσαύτως ἐπίσης δι' ὅλα τὰ ἔτη τῆς φοιτήσεως.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας, τῆς ἐσωτερικῆς διαρρυθμίσεως καὶ τῆς τάξεως ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις κανονίζονται ἐλευθέρως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρώτη κατανομὴ τῶν ἐργαστηρίων τῆς ζωγραφικῆς εἰς ἰσαρίθμους καθηγητὰς γίνεται, προτάσει τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Μὲ ὑποβληθείσης τῆς σχετικῆς προτάσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ κατανομὴ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Κενουμένης θέσεως καθηγητοῦ ἐργαστηρίου καὶ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ πρὸς πλήρωσιν τῆς κενωθείσης θέσεως καθηγητοῦ, γίνεται νέα κατανομὴ τῶν ἐργαστηρίων μεταξὺ πάντων τῶν τεχνικῶν καθηγητῶν τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νομοθ. Διατάγματος τῆς 22 Αὐγούστου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 521 κλπ.» διὰ τὴν ἐν γένει κατανομὴν τῶν διδακτέων μαθημάτων ἐν τῷ σχολείῳ.

Ἄρθρον 3.

Ὑποχρεωτικὴ φοίτησις εἰς τὰ ἐργαστήρια ζωγραφικῆς καὶ πλαστικῆς εἶνε τετραετής· δύναται ὅμως νὰ παρασχεθῇ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ καὶ ἐποφάσει τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν, ἐπὶ ἓν ἔτι ἔτος, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπει ὁ χῶρος τοῦ ἐργαστηρίου. Ἐν περιπτώσει ἐξαιρετικῆς ἐπιδόσεως δύναται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ συντομευθῇ κατὰ ἓν ἔτος ὁ χρόνος τῆς φοιτήσεως.

Διὰ τοὺς ἐγγεγραμμένους ἤδη μαθητὰς εἰς τὸ Β' καὶ Γ' τμῆμα ὑπολογίζονται εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑποχρεωτικῆς τετραετοῦς φοιτήσεως τὰ μέχρι σήμερα διανυθέντα ἐν αὐτοῖς ἔτη σπουδῶν.

Ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις δικαιοῦνται νὰ ἐγγραφῶσιν, ἀφοῦ ὑποστῶσι τὴν κατὰ τὸ ἐδάφ. β' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 521 δοκιμασίαν.

α') Οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον τοῦ Α' τμήματος.

β') Οἱ προερχόμενοι ἐξ ἄλλων καλλιτεχνικῶν σχολῶν ἢ ἐργαστηρίων τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς μετὰ ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν ἐνώπιον τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν εἰς τὰ ἐν τῷ Α' τμήματι διδασκόμενα μαθήματα καὶ κατόπιν τῆς ὡς ἄνω δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ τοῦ ἐργαστηρίου.

Μαθητής μή γενόμενος δεκτός κατά τήν πρώτην δοκιμασίαν, δύναται νά έπαναλάβη αύτήν κατά τό έπόμενον έξάμηνον, άποφάσει δέ τού συλλόγου καί έκ τρίτου έν τή άρχή έτέρου έξαμήνου.

Άρθρον 4.

Οί ώς άνω, άποκτώντες τό δικαίωμα νά έγγραφώσιν είς τά έργαστήρια τής ζωγραφικής, δηλούσι πρό τής έγγραφής των τό έργαστήριον, είς ό έπιθυμούσι νά φοιτήσωσιν, οί δέ καθηγηταί τών τριών τούτων έργαστηρίων ύποχρεούνται νά δέχωνται μέχρι τού 1/3 τού όλου άριθμού τών έγγραφέντων μαθητών διά τήν παραδοχήν έν τινι έργαστηρίω μαθητών έπέκεινα τού άριθμού τούτου άποφασίζει ό σύλλογος τών καθηγητών, έφ' όσον ύπάρχει έπαρκής χώρος έν τώ έργαστηρίω.

Άλλαγή έργαστηρίου, τή έπιθυμία τών σπουδαστών, έπιτρέπεται μόνον κατά τήν άρχήν έκάστου σχολικού έτους, πρός τούτο άπαιτείται ή έγκρισις τών καθηγητών καί τών δύο έργαστηρίων καί άποφάσεως τής διευθύνσεως.

Άρθρον 5.

Είς τό τέλος έκάστου έξαμήνου δίδεται είς τούς μαθητάς τών έργαστηρίων πιστοποιητικόν περί κανονικής φοιτήσεως καί παρακολουθήσεως πάντων τών μαθημάτων καί τής έν γένει διαγωγής αύτών· οί μή κριθέντες άξιοι τοιούτου πιστοποιητικού θεωρούνται ώς μή φοιτήσαντες κατ' έκείνο τό έξάμηνον.

Κατά τήν διάρκειαν τού σχολικού έτους καί καθ' έκάτερον έξάμηνον διεξάγεται άνά είς τουλάχιστον διαγωνισμός παρά τών οίκείων καθηγητών τών έργαστηρίων.

Είς τό τέλος έκάστου σχολικού έτους διεξάγεται ό έτήσιος γενικός διαγωνισμός μεταξύ πάντων τών σπουδαστών τών έργαστηρίων είς τε τά τεχνικά μαθήματα καί τά θεωρητικά.

Τά έργα τών έτησίων τούτων διαγωνισμών έκτίθενται μετά τών καθ' όλον τό έτος σπουδών τών μαθητών, όπως έπ' αύτών γίνη ή κρίσις περί τού βαθμού τής καθόλου έπιδόσεως των καί περί τής άπονομής τών βραβείων Θωμαΐδείου, Χρυσοβεργείου, Άβερωφείου κλπ. Ή κρίσις αύτη γίνεται ύπό τής όλομελείας τών καθηγητών τών τεχνικών μαθημάτων.

Άρθρον 6.

Τό σχολικόν έτος άρχεται άπό τής 15 Σεπτεμβρίου καί λήγει τή 15 Ίουλίου.

Αί έγγραφαί τών μαθητών καί αί άνανεώσεις τών έγγραφών αύτών διεξάγονται έντός τού πρώτου δεκαπενθημέρου τού σχολικού έτους, τή δέ 1 Όκτωβρίου άρχονται κανονικώς τά μαθήματα.

Προτάσει τού διευθυντού, έγκριθησομένη ύπό τού Ύπουργείου, δύναται νά παραταθή ή προθεσμία τών έγγραφών καί άνανεώσεων μέχρι τής 15 Όκτωβρίου.

Άρθρον 7.

Πάσαι αί λοιπαί διατάξεις τού νόμου 521 καί τών σχετικών νομοθετικών Διαταγμάτων, αί άναφερόμεναι είς τά μέχρι τούδε τμήματα Β' καί Γ' τού σχολείου τών Καλών τεχνών, έξακολουθούσιν ίσχύουσαι καί περί τών άντιστοίχων έργαστηρίων άπό τής ίσχύος τού παρόντος Διατάγματος.

Είς τόν αύτόν Ύπουργόν άνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν καί τήν έκτέλεσιν τού παρόντος Διατάγματος.

Έν Ύδρα τή 6 Σεπτεμβρίου 1925.

Ό Πρόεδρος τής Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ό έπί τών Έκκλησιαστικών κλπ. Ύπουργός
Ι. Δ. Τσιριμώκος

(8)

Περί έπιβολής είσφοράς ύπέρ τής Έταιρείας Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας ύπέρ τού Ύδραυλικού Ταμείου Βρύχωνος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες ύπ' όψει τάς διατάξεις τού άρθρου 3 τού νόμου 2853, ώς έκωδικοποιήθη διά τού άπό 18 Μαρτίου 1923 Διατάγματος, προτάσει τού Ήμετέρου έπί τής Συγκοινωνίας Ύπουργού, μετά γνωμοδότησιν τής κατά τό άρθρον 3 τού ώς άνω νόμου Έπιτροπής, άπεφασίσαμεν καί διατάσσομεν·

Ύπέρ τού διά τού άπό 24 Δεκεμβρίου 1923 Διατάγματος συσταθέντος Ύδραυλικού Ταμείου Βρύχωνος έπιβάλλομεν έτησίαν είσφοράν τής Έταιρείας τών σιδηροδρόμων Θεσσαλίας έξ έπτά χιλιάδων (7000) διά τήν έκ τής έκτελέσεως τών έργων προσγενησομένην τή ώς άνω Έταιρεία ώφέλειαν.

Χρόνον ένάρξεως τής έπιβολής τής έν λόγω είσφοράς όρίζομεν άπό τού τρέχοντος οίκονομικού έτους.

Ό αύτός Ύπουργός δημοσιεύσει καί έκτελέσει τό παρόν Διάταγμα.

Έν Ύδρα τή 6 Σεπτεμβρίου 1925.

Ό Πρόεδρος τής Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ό έπί τής Συγκοινωνίας Ύπουργός
Α. Ταβουλάρης

(9)

Περί καταργήσεως τών Προπαρασκευαστικών Σχολών Θεσσαλονίκης καί Κοζάνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες ύπ' όψει τάς διατάξεις τού άρθρου 8 τού 1003 νόμου «περί έκπαιδεύσεως τού προσωπικού τών Τ. Τ. Τ.», ώς τούτο έτροποποιήθη διά τού άρθρου 12 τού άπό 15 Αύγούστου 1923 Ν. Δ. «περί τροποποιήσεως καί προσθήκης διατάξεων τής ταχ. τηλ. καί τηλεφ. ύπηρεσίας», ώς καί τού άρθρου μόνου τού άπό 30 Ίουνίου 1925 Δ. περί παρατάσεως τής λειτουργίας τής Προπαρασκευαστικής Σχολής Τ. Τ. Τ. Θεσσαλονίκης καί ίδρύσεως όμοίας τοιαύτης έν Κοζάνη, προτάσει τού Ήμετέρου έπί τής Συγκοινωνίας Ύπουργού, μετά σύμφωνον γνώμην τού Συμβουλίου τής Διοικητικής Ύπηρεσίας Τ. Τ. Τ., άπεφασίσαμεν καί διατάσσομεν·

Άρθρον μόνον.

Καταργούνται:

1) Ή διά τού άπό 30 Ίουνίου 1924 Δ. ίδρυθείσα έν Θεσσαλονίκη Προπαρασκευαστική Σχολή Τ. Τ. Τ., ής ή λειτουργία παρετάθη καί διά τής σχολικής περιόδου 1925—1926 διά τού άπό 30 Ίουνίου 1925 Ήμετέρου Διατάγματος, καί

2) Ή διά τού αύτού Διατάγματος ίδρυθείσα έν Κοζάνη Προπαρασκευαστική Σχολή Τ. Τ. Τ. διά τήν σχολικήν περίοδον 1925—26.

Είς τόν αύτόν Ύπουργόν άνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν καί έκτέλεσιν τού παρόντος Διατάγματος.

Έν Ύδρα τή 2 Σεπτεμβρίου 1925.

Ό Πρόεδρος τής Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ό έπί τής Συγκοινωνίας Ύπουργός
Α. Ταβουλάρης

Έκ τού Έθνικού Τυπογραφείου.